Lietas Nr. C20166716
Lietas arhīva Nr. C-0281-17/15

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Liepājā 2017. gada 22.februārī

Liepājas tiesa šādā sastāvā:
tiesnese L.Vīksna
ar sekretāri S. Matrozi
piedaloties prasītāja pārstāvim /pers. A/, atbildētāja pārstāvei /pers. B/,
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Liepājas namu apsaimniekotājs" maza apmēra prasībā pret /pers. C/ par parāda piedziņu.

Tiesas sēdē tiesa

konstatēja:

2016. gada 21.aprīlī prasītājs, sabiedrība ar ierobežotu atbildību „Liepājas namu apsaimniekotājs" (turpmāk – SIA "Liepājas namu apsaimniekotājs), cēlis tiesā maza apmēra prasību pret atbildētāju par apsaimniekošanas un komunālo pakalpojumu maksājumu parāda piedziņu.

Prasība pamatota ar Civillikuma 759., 1843. un 1844.pantu, Dzīvokļa īpašuma likuma 2., 3.,10. un 13.pantu, Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 10.pantu.

Prasības pieteikumā (lietas 4.-7.lapa) norādīts, ka atbildētājam pieder dzīvokļa īpašums /adrese/. Prasītājs pārvalda un apsaimnieko dzīvojamo māju /adrese/. Atbildētāja parāds prasītājam ir izveidojies no 2014.gada 3.februāra un uz 2016.gada 31.martu aprēķināts EUR 1869,65 un par periodu no 2015.gada 1.janvāra līdz 2016.gada 29.februārim aprēķināti likumiskie procenti EUR 79,13 apmērā, kopā parāds EUR 1 948,78, ko prasītājs lūdzis piedzīt no atbildētāja kopā ar prasītāja lietā samaksātajiem tiesas izdevumiem. Papildus prasības pieteikumā lūgts atzīt prasītāja tiesības saņemt likumiskos 6% gadā no neatmaksātā pamatparāda līdz sprieduma pilnīgai izpildei.

Lietā 2016.gada 29.augustā saņemti atbildētāja paskaidrojumi par celto prasību (lietas 49.-53.lapa). Atbildētājs paskaidrojumā norādījis, ka prasību neatzīst. Prasītājs ir iesniedzis tiesā 2011.gada 19.septembra dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumu Nr. 12/1-2011 ar biedrību "Peldu 40". Atbilstoši līguma punktā 7.3. noteiktajam, prasītājs ar biedrību /Nosaukums A/ ir vienojusies par ikmēneša maksājumu Ls 0,40 par vienu dzīvokļa kopējās platības kvadrātmetru. Atbildētājs norādījis, ka likumdevējs Dzīvokļa īpašuma likuma 16.panta otrās daļas 9.punktā imperatīvā formā noteicis, ka vienīgi dzīvokļu īpašnieku kopība ir tiesīga pieņemt lēmumu par dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumu noteikšanas un maksāšanas kārtību. Tādējādi prasītājs nav iesniedzis tiesai dokumentus, kuri pamato prasību - apsaimniekošanas maksas pamatojošo dzīvokļu īpašnieku kopības lēmumu. 2015.gada 22.decembrī Liepājas Būvinspekcija ir veikusi būves pārbaudi Nr.428/15 un konstatējusi nekustama īpašuma /adrese A/ (kadastra apzīmējums /numurs A/) neuzturēšanu kārtībā, kā rezultātā ēkas tehniskais stāvoklis ir pasliktinājies, secinot, ka dzīvojama māja (001) nav apdzīvota, ēkas apsaimniekošana pārtraukta, nekustamajā īpašuma pagalmā atrodas apdzīvota otrā dzīvojama māja (002).

Papildus norādīts, ka prasītājs rēķinus par dzīvojamās mājas Peldu 40, Liepāja, apsaimniekošanu atbildētājam nav izrakstījis un apsaimniekošanas darbus nav veicis. No prasītāja izsniegtā dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas faktisko ieņēmumu un izdevumu pārskata par 2014.gadu ir redzams, ka uz 2014.gada 1.janvāri naudas līdzekļu atlikums bija EUR 1 286,75, taču nekādi remontu darbi atbildētāja īpašumā netika veikti. Pārskata 2.punktā tika norādīta apsaimniekošanas maksa EUR 0,34 /kv.m. Prasītājs dzīvokļu īpašnieku sapulci nav sasaucis un nav saprotams, uz kāda pamata dzīvojamai mājai /adrese/ tika noteikta apsaimniekošanas maksa EUR 0,34 /kv.m apmērā, ņemot vērā, ka nekādi remonta darbi šajā mājā kopš 2014.gada februāra līdz šai dienai netika veikti. Atbildētājs lūdzis lietu izskatīt tiesas sēdē.

Tiesas sēdē prasītāja pārstāvis prasību uzturēja uz prasības pieteikumā norādītiem motīviem, lūdza prasību apmierināt.

Atbildētāja pārstāve tiesas sēdē prasību neatzina, uzturēja rakstveida paskaidrojumos izteiktos iebildumus pret prasību, papildus uzsverot, ka lietā nav pierādīts fakts, ka prasītājs būtu veicis strīdus īpašuma faktisko apsaimniekošanu, turklāt zinot, ka strīdus īpašums nav apdzīvots un tajā nav deklarēta neviena persona, prasītājs nepamatoti ir aprēķinājis parādu par atkritumu izvešanu. Prasība nav pierādīta un ir noraidāma pilnā apmērā. Uz tiesas jautājumu atbildētāja pārstāve norādīja, ka dzīvokļu īpašnieku kopsapulce, lai tiktu risināti jautājumi par apsaimniekošanas maksas noteikšanu un/vai apsaimniekotāja maiņu, nav tikusi sasaukta. Atbildētājs nepārvalda latviešu valodu, tādēļ viņam ir bijusi apgrūtināta komunikācija ar prasītāju, rakstveida iesniegumus vai pretenzijas par apsaimniekošanas pienākuma neizpildi atbildētājs prasītājam nav iesniedzis.

Noklausījusies pušu paskaidrojumus un liecinieces liecību, iepazinusies ar lietas materiāliem kopumā un pārbaudījusi pierādījumus, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma pilnībā.

Saskaņā ar ierakstu Liepājas pilsētas zemesgrāmatu nodalījumā Nr.2306 1 un Nr. 2306 2, tad ar 2014.gada 3.februāra pirkuma līgumu atbildētājs /pers. C/ ir ieguvis īpašuma tiesības uz dzīvokļa īpašumu Nr. 1 un Nr. 2, /adrese/ (lietas 37.,38.lapa).

Civillikuma 1071.pants nosaka, ka uz kopēju lietu gulošās nastas, apgrūtinājumi un lietas uzturēšanai vajadzīgie izdevumi jānes kopīpašniekiem samērīgi ar viņu daļām.

Dzīvokļa īpašuma likuma 10.pantā noteikti dzīvokļa īpašnieka pienākumi, tostarp, piedalīties dzīvojamās mājas pārvaldīšanā (1.punkts); segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus šā likuma 13.pantā noteiktajā kārtībā (2.punkts); norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu (3.punkts); pildīt dzīvokļu īpašnieku kopības pieņemtos lēmumus (8.punkts).

Šā likuma 13.panta pirmā daļa paredz, ka dzīvokļa īpašnieks atbilstoši viņa dzīvokļa īpašumā ietilpstošās kopīpašuma domājamās daļas apmēram sedz uz dzīvokļu īpašnieku kopības lēmuma pamata noteiktos izdevumus obligāti veicamo dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbību veikšanai, kā arī dzīvokļu īpašnieku kopības noteikto atlīdzību pārvaldniekam par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu, ja tāda paredzēta dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumā.

Atbilstoši Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 10.panta otrajai daļai dzīvojamās mājas īpašnieks uzdod pārvaldniekam pārvaldīšanas

uzdevumu, rakstveidā noslēdzot ar viņu dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumu. Dzīvokļu īpašnieki pārvaldīšanas līgumu slēdz saskaņā ar dzīvokļu īpašnieku kopības lēmumu, kas pieņemts Dzīvokļa īpašuma likumā noteiktajā kārtībā. Noslēgtais pārvaldīšanas līgums ir saistošs ikvienam dzīvokļa īpašniekam.

Prasītājs, norādot, ka atbildētājs likumā paredzētos dzīvokļa īpašnieka pienākumus nepilda, lūdzis tiesu piedzīt no atbildētāja apsaimniekošanas un komunālo pakalpojumu maksājumu parādu.

No lietas materiāliem pievienotā parāda aprēķina redzams, ka atbildētāja parāds par aprēķina periodu no 2014.gada 1.februāra līdz 2016.gada 31.martam, kopā EUR 1 948,78. Parādu veido dzīvokļa Nr. 1 apsaimniekošanas maksas parāds EUR 387,36, un pakalpojuma „atkritumi" maksas parāds EUR 55,29 (lietas 39.,40.lapa), un dzīvokļa Nr. 2 apsaimniekošanas maksas parāds EUR 1 734,96, un pakalpojuma „atkritumi" maksas parāds EUR 55,29 (lietas 73.,74.lapa).

Atbildētājs, pēc būtības neapstrīdot faktu, ka prasītājs ir dzīvojamās mājas /adrese/ apsaimniekotājs, norādījis, ka apsaimniekošanas maksa nav noteikta ar dzīvokļu īpašnieku kopības lēmumu.

Izvērtējot minētos argumentus, tiesa ņem vērā, ka 2011.gada 19.septembrī starp biedrību "Peldu 40" un prasītāju ir noslēgts dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgums Nr. 12/1-2011 (lietas 10.-18.lapa). Lietā atrodas arī prasītāja izstrādāta dzīvojamās mājas apsaimniekošanas izmaksu tāme-piedāvājums 2011.gadam, noslēdzot pārvaldīšanas līgumu (lietas 32.,33.lapa). Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgums noslēgts, pamatojoties uz 2011.gada 29.augustā notikušo dzīvojamās mājas /adrese/ dzīvokļu īpašnieku kopsapulces lēmumu (lietas 19.-21.lapa). Lēmumā vienbalsīgi nolemts slēgts dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumu ar prasītāju, SIA "Liepājas namu apsaimniekotājs".

Tiesa secina, ka nav izšķirošanas nozīmes tam, ka lēmums par apsaimniekošanas maksas noteikšanu nav atsevišķi noteikts dzīvokļu īpašnieku kopsapulces lēmumā, jo tiesai nerodas šaubas, ka prasītāja apsaimniekošanas izdevumu tāme, kurā ietverts apsaimniekošanas maksas aprēķins gan strīdus dzīvokļiem Nr. 1 un Nr. 2, gan arī dzīvokļiem Nr. 7- Nr. 10, un kas ietverts dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgums līgumā, ir ticis apstiprināts ar iepriekš norādīto dzīvokļu īpašnieku kopsapulces lēmumu.

Kā norādīts Latvijas Republikas Augstākās tiesas tiesu prakses apkopojumā civillietās, kas izriet no dzīvojamo māju pārvaldīšanas tiesiskajām attiecībām (tiesu prakse 2013-2016.gada maijs), secinājumu 2.5.punktā, tad apstrīdētā lēmuma atzīšanai par spēkā neesošu nevar būt par pamatu pieļautie formālie pārkāpumi [..], protokola atspoguļotās informācijas nepilnīgums, ja tie nevar ietekmēt gala rezultātu [..]. Tādējādi, vērtējot dzīvokļu īpašnieku kopsapulces lēmumu kopsakarā ar noslēgtā dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līguma noteikumiem, tiesas primārais uzdevums konstatēt dzīvokļu īpašnieku kopības saskanīgas gribas izteikumu. Turklāt, nedz dzīvokļu īpašnieku kopības lēmums, nedz arī 2011.gada 19.septembra dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgums nav ticis apstrīdēts, secīgi, tie ir spēkā esoši un kā tādi- saistoši gan tā slēdzēja pusēm, gan arī jebkuram dzīvojamās mājas /adrese/ dzīvokļu īpašniekam, kā to noteic Dzīvokļa īpašuma likuma 16.panta trešās daļas noteikumi. Šeit jo īpaši tiesa atzīmē, ka dzīvokļu Nr. 1 un Nr. 2, /adrese/ īpašnieks SIA "Peldu nami", no kura atbildētājs iegādājies strīdus dzīvokļu īpašumus, ir izsniedzis rakstveida apliecinājumu par to, ka dzīvokļu īpašnieks ir iepazinies un piekrīt 2011.gada 19.septembra dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līguma nosacījumiem (lietas 72.lapa). Tādējādi, tiesa secina, ka lietā ir nodibināts, ka apsaimniekošanas maksa atbildētājam piederošo dzīvokļu Nr. 1 un Nr. 2 piederošā kopīpašuma apsaimniekošanai ir noteikta likumā noteiktajā kārtībā, turklāt, atbildētājam ir saistoši 2011.gada 19.septembra dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līguma Nr. 12/1-2011 noteikumi.

Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa nosaka, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā (*Civilprocesa*) likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu, katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Atbildētājs apstrīdējis celto prasību, pamatojoties uz to, prasītājs kā mājas apsaimniekotājs pienācīgi neveic mājas remontdarbus un uzturēšanu, tostarp, atbildētājam ir iebildes pret zāles pļaušanas izdevumu aprēķinu metodiku dzīvojamās mājas /adrese/ pieguļošajā teritorijā.

Izvērtējot celtos iebildums pret prasību, tiesa atzīst, ka, atbilstoši Dzīvokļu īpašuma likuma 16.panta noteikumiem, dzīvokļu īpašnieku kopība ir tiesīga izlemt ikvienu jautājumu, kas attiecas uz kopīpašumā esošo daļu, t.sk., dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumu un to maksāšanas kārtības noteikšanu, pārvaldnieka maiņu utm. Tādējādi atbildētājam kā dzīvokļu Nr. 1 un Nr. 2 īpašniekam, ir tiesības rosināt dzīvokļu īpašnieku kopībai izlemt gan jautājumu par apsaimniekošanas maksas noteikšanu, gan jautājumu par apsaimniekotāja maiņu, ja prasītājs savus pienākumus nepilda vai nepilda pienācīgi, un tas nav izskatāmās civillietas strīdus priekšmets. No atbildētāja pārstāves tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem izriet, ka šādi dzīvokļu īpašnieku kopības lēmumi nav pieņemti, līdz ar ko apsaimniekošanas maksas pārvērtēšanai izskatāmās lietas ietvaros nav pamata. Turklāt, prasītāja iesniegtos aprēķinus pēc būtības atbildētājs nav apstrīdējis, savus aprēķinus tiesai nav iesniedzis, līdz ar ko prasība daļā par apsaimniekošanas parāda piedziņu ir pamatota un apmierināma pilnībā.

Prasītājs ir aprēķinājis atbildētāja parādu par sadzīves atkritumu izvešanu, ko atbildētājs ir apstrīdējis, norādot, ka strīdus dzīvokļi Nr. 1 un Nr. 2 nav tik sliktā tehniskā stāvoklī, ka nav apdzīvojami, turklāt, tajos nav deklarēta neviena persona, kas liedz prasītājam tiesības aprēķināt maksu par atkritumiem.

Izvērtējot prasības pamatotību daļā par parāda par atkritumu uzvešanu piedziņu, tiesa ņem vērā turpmāk norādītos apsvērumus.

2008.gada 9.decembra Ministru kabineta noteikumi Nr. 1013 "Kārtība, kādā dzīvokļu īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu" 2.punkts noteic, ka noteikumi piemērojami līdz dienai, kamēr dzīvokļu īpašnieku sabiedrība vai ar dzīvokļu īpašnieku savstarpēju līgumu pilnvarota persona ar nodošanas un pieņemšanas aktu pārņem dzīvojamās mājas pārvaldīšanas tiesības un dzīvokļu īpašnieki nav savstarpēji vienojušies par to, kā tiek noteikta katra īpašnieka apmaksājamā daļa par saņemto pakalpojumu un tā sniegšanas kārtība. Tādējādi, no norādītā izriet, ka minētie noteikumi ir piemērojami tiktāl, cik ar dzīvokļa īpašumu saistīto pakalpojumu apmaksas kārtību nenoteic dzīvokļu īpašnieku savstarpējā vienošanās.

2011.gada 19.septembra dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līguma nr. 12/1-2011 punktā 7.6. ir noteikts, ka papildus maksai par mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu īpašnieki maksā pārvaldniekam par šādiem pakalpojumiem; auksto ūdeni, karsto ūdeni, siltumenerģiju, sadzīves atkritumu izvešanu, komunālo elektroenerģiju. Maksa par komunālajiem pakalpojumiem par vienu personu tiek aprēķināta un iekasēta arī gadījumos, kad dzīvoklī nav deklarēta un/vai nedzīvo neviena persona. Tiesa tādēļ atzīst, ka dzīvokļu īpašnieki, apstiprinot lēmumu par dzīvojamās mājas pārvaldīšanas un apsaimniekošanas līguma noslēgšanu, ir noteikuši arī maksas par komunālajiem pakalpojumiem aprēķināšanas kārtību, kā tas noteikts līguma 7.6. punktā. Tādēļ atbildētājam ir aprēķināma maksa par sadzīves atkritumu izvešanu pēc minētā līguma punkta noteikumiem, neatkarīgi no tā, ka strīdus dzīvokļos nav deklarēta un nedzīvo neviena persona. Turklāt, atbildētājs lietā nav apstrīdējis faktu, ka viņam ir pieejams minētais pakalpojums, jo sadzīves atkritumu konteiners dzīvojamās mājas /adrese/ piederošajā teritorijā ir izvietots un atbildētājam ir pieejams izmantošanai. Līdz ar minēto, tiesa atzīst, ka prasība arī daļā par parāda piedziņu par atkritumu izvešanu ir pamatota.

Civillikuma 1753.pantā noteikts, ka ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu. Savukārt, Civillikuma 1759.panta 1.punktā noteikts, ka procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata, par katru parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem.

Par maksājumu kavējumu par periodu no 2015.gada 1.janvāra līdz 2016.gada 29.februārim prasītājs ir aprēķinājis likumiskos nokavējuma procentus EUR 12,08 (uz dzīvokli Nr. 1 attiecināmie maksājumi) (lietas 41.lapa) un EUR 67,05 uz dzīvokli Nr. 2 attiecināmie izdevumi) (lietas 75.lapa), kopā EUR 79,13.

Pārbaudot likumisko procentu aprēķinus, tiesa kļūdas tajos neatrod. Tā kā prasību daļā par pamatparāda piedziņu tiesa ir atzinusi par pamatotu un apmierināmu pilnībā, tad, secīgi, pamatota ir prasītāja tiesība aprēķināt likumiskos procentus par parāda nokavējumu un prasība arī šajā daļā ir apmierināma pilnībā.

Prasītājs lūdzis norādīt prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos procentus no pamatparāda.

Tiesa atzīst, ka prasība šajā daļā ir apmierināma, jo šādas prasītāja tiesības noteiktas Civillikuma 1765.pantā. Savukārt Civilprocesa likuma 195.pants nosaka, ka, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda arī prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt procentus, minot arī tā apmēru.

Tādējādi tiesa atzīst, ka prasītājam nosakāmas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos procentus 6% gada no nenomaksātās pamatparāda summas.

Civilprocesa likuma 41.panta pirmajā daļā noteikts, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Atbilstoši minētajam no atbildētāja par labu prasītājam piedzenama samaksātā valsts nodeva EUR 292,32 (lietas 9.lapa) un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumus EUR 4,70 (lietas 8.lapa), izdevumus par sludinājuma publikāciju oficiālajā laikrakstā "Latvijas vēstnesis" EUR 14,23 (lietas 64.-66.lapa), kopā EUR 311,25.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta noteikumiem, un ņemot vērā, ka faktiskie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par prasības pieteikuma un tiesas pavēstu nosūtīšanu ir EUR 11,01, bet prasītājs, iesniedzot prasības pieteikumu samaksājis EUR 4,70, tad no atbildētāja par labu valstij piedzenami nesamaksāto izdevumu starpība EUR 6,31.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 204.^{1}pantam, taisot spriedumu par naudas summu piedziņu, tiesa spriedumā nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei, kas nevar būt garāks par 10 dienām no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 93.,97., 187., 199., 204.^{1},250.^{27} pantu,

tiesa

nosprieda:

Prasību apmierināt pilnībā.

Piedzīt no /pers. C/, dzimuša /datums/, par labu sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „Liepājas namu apsaimniekotājs", vienotais reģistrācijas Nr. 42103004583, apsaimniekošanas maksas un komunālo pakalpojumu maksas parādu par periodu no 2014.gada 1.februāra līdz 2016.gada 31.martam EUR 1 869,65, likumisko procentu parādu par periodu no 2015.gada 1.janvāra līdz 2016.gada 29.februārim EUR 79,13, kopā EUR 1 948,78, samaksātos tiesāšanās izdevumus EUR 311,25, pavisam kopā EUR 2 260,03 (divi tūkstoši divi simti sešdesmit *euro* un trīs centi), nosakot, ka samaksa veicama sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Liepājas namu apsaimniekotājs", kontā AS „SEB banka", konta Nr.LV70UNLA0050003813922.

Atzīt SIA „Liepājas namu apsaimniekotājs" tiesības saņemt likumiskos 6% (sešus procentus) gadā no apsaimniekošanas un komunālo pakalpojumu maksas pamatparāda līdz sprieduma izpildei.

Piedzīt no /pers. C/, dzimuša /datums/, valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 6,31 (seši *euro* un trīsdesmit viens cents).

Noteikt minēto maksājumu labprātīgas nomaksas termiņu 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Kurzemes apgabaltiesā 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Liepājas tiesā, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.^{2} pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem.

Pilns spriedums sastādīts 2017.gada 8.martā.

Tiesnese L.Vīksna